

Openingstoer 2009

Ach ja, wat zal het weer doen. De vorige 3 jaren kwamen we van de regen in de drup. Noem het maar van de regen in de sneeuw. Drie jaar lang en dat tijdens de Openingstoer lag er zaterdag sneeuw en in het ergste geval konden we pas rijden in de loop van de ochtend. Niet erg, want motorrijders kunnen wel tegen een stootje.

De donderdagavond bleken er diverse deelnemers een hotel te Epen te hebben geboekt. Kwamen zij van ver? Dat weet ik niet. Deze deelnemers worden ook nog niet "aangevinkt" op de deelnemerslijsten. Tenslotte is de start pas vrijdagochtend en wel vanuit camping de Rozenhof. De Rozenhof is reeds lange jaren een goede startlocatie. Vriendelijke bediening met een aangename beminnelijke Limburgse glimlach. De begeleiding was vroeg ter plaatse en dat is maar goed ook. De deelnemers stroomden binnen en gunde zich zelf een kop lekkere koffie met daarbij een appelpunt/vlaai. Meer dan 80 deelnemers met blije gezichten, schone - en gepoetste motoren kregen allemaal een T-shirt. Als je deze motoren allemaal ziet staan, dan gaan mijn gedachten uit naar de recessie en hoe slecht het wij het allemaal wel niet hebben. Maar ja, wij zijn harde werkers/werksters en gunnen ons zelf deze mooie sport. Iemand anders gaat golfen of voetballen. Wij niet. Wij zijn rasechte motorrijders.

Zoals gezegd, het weer was een goede metgezel en iedereen verliet de Rozenhof alleen of in kleine groepjes. Ongeveer 270 km lag tussen de start en finish. De route was zeker anders dan de voorgaande al blijft het zoeken. Nümbrecht ligt eigenlijk een beetje verscholen onder het Ruhrgebied en achter de Rijn. Dus er zijn maar weinig aanlooptmogelijkheden. Eigenlijk niet juist wat ik stel maar wil je de afstand binnen de perken houden, dan is mijn eerste stelling

juist. En juist de afstand is belangrijk omdat het een Openingstoer is. De Openingstoer is een toer waarin lekker gereden kan worden, onderweg ontspannen en 's avonds plezier. Anton was vroeg ter plaatse en gaandeweg kwam iedereen binnen. Motoren op de parkeerplaats, lekker douchen, een lekker drankje en zoeken naar de juiste gesprekspartners. Nu is het zoeken naar gesprekspartners niet zo moeilijk omdat iedereen wel (bijna) iedereen kent. 19.30 uur dineren en dat de Duitse keuken wel goed is, heeft iedereen ervaren. Wie na afloop nog het woord honger in de mond zou durven nemen, heeft iets gemist denk ik. De hotelier had de bar beneden speciaal voor de KNMV geopend. Hoe laat het is geworden, dat weet ik niet maar dat de vrijdagavond gezellig is geweest, daar heb ik wel beeld bij.

Zaterdag, niet te vroeg op. Anton heeft al op de rand van zijn bed gezeten en een tal van ballonnen opgeblazen. Een van de deelnemers is 4 april jarig en dan gaan er ballonnen op de motor. Touwtjes en plakband in de zak en stiekem naar de parkeerplaats. Ja, het is een 1200 GS maar welke. Er staan er veel. Dus op kenteken zoeken en zie, daar staat de motor. Ballonnen vast en nietsvermoedend aanschuiven aan het ontbijt. Bij het ontbijt kon iedereen kennis maken met het dagjournaal dat door de begeleiding op ieder bordje was neergelegd. Het dagjournaal, waar een kleine opsomming van bezienswaardigheden in staan vermeld. De route is ongeveer 265 km en voert ons door diverse mooie gebieden. De opmerking, dat we soms van dorp naar dorp reden is door de enkeling wel aangehaald. Als dit zo is, dan ligt in het volgende. Er zijn diverse mooie stuurweggetjes afgesloten voor het "motorverkeer". Reden hiervoor is, dat alleen in Rheinland-Pflaz op jaarbasis 100 motorrijders verongelukkig. De hotelier vertelde mij, dat de bewoners geen hinder hebben van alle

motorrijders. Maar de (lokale) overheid neemt wel draconische maatregelen. Ieder motorrijder die verongelukt is er één teveel. Dit houdt wel in, dat de route tijdens het uitzetten

hier en daar aangepast dient te worden. Ik wil uiteraard niet zeggen dat alle allermooiste weggetjes worden afgesloten. Dat weet in niet omdat tijdens het uitzetten deze weggetjes worden gemeden. Mij is wel duidelijk, dat iedereen lekker heeft gereden en daar gaat het om. Toch een kleine wanklank. Eén of twee Duc's hebben zich zaterdagmiddag bij een dealer moeten melden. Deze motor(en) kond(en) in een bepaald toerentalgebied niet verder. De dealer, waar het personeelsleden stonden te BBQen, hielpen toch. Tank gespoeld en getankt. Alles liep weer zoals het zijn moet.

Misschien hebben zijn getankt bij een tankstation die bijna leeg is geweest. Maakt ook niets uit. Zij zijn goed geholpen en daar gaat het om. Pluim voor deze dealer.

Zaterdagavond, een goed diner en de bar beneden was weer geopend voor de KNMV. Niet iedereen is in de bar aanwezig. Een enkeling bleef lekker "boven" zitten om te praten en om te genieten van een lekker wijntje of anderszins. Misschien is het voor de enkeling laat geworden. Zullen deze deelnemers de Openingstoer als een feest beschouwen?

Zondagmorgen waren diverse deelnemers waren vroeg uit de veren en na een zeer goed ontbijt werden de motoren en de bagage weer herenigd. Tijd om te vertrekken. Toch nog een andere route gevonden die goed is. Een plaatsnaamaanduiding niet geheel goed overgenomen en één of twee afstanden niet geheel precies weergegeven. O ja, één rotonde, daar moest men rechtsaf ipv rechtdoor. Ik wist niet, dat de Duitsers in tijd van 12 uur een rotonde kunnen wijzigingen!

Meinte was op tijd vertrokken om de deelnemers te kunnen opvangen bij de camping de Rozenhof. Anton ging als laatste weg nadat hij eea te samen met het personeel had gecontroleerd. Toen Anton op zijn motor stapte was hij wel een beetje trots op de deelnemers. Alle sleutels waren ingeleverd. Alle blauwe bonnen waren ingeleverd op één na. Dat dit een foutje van de hotelier was, bleek al gauw. Dit maak je niet iedere reis mee. Compliment aan de deelnemers. Bij deze dus.

De laatste deelnemer arriveerde omstreeks 16.00 uur op de Rozenhof. Moe? Nee, maar wel voldaan. Meinte en Anton konden op een mooie tijd de Rozenhof verlaten en waren toch op een redelijke tijd thuis. Onze dank gaat uit naar de vriendelijkheid van alle deelnemers. Deelnemers die veel van elkaar kunnen hebben en één doel hebben; motorrijden.

Rest ons onze tevredenheid uit te spreken over het hotel. Redelijk tot goede kamers, een prima diner en ontbijt. Vriendelijk personeel en vooral lekker bier.

Anton en Meinte